

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Venerabilis Patris Thomæ à Jesu ... Opera Omnia

Homini Religioso Et Apostolico Tam Qvo Ad Vitæ Activæ, Qvam Contemplativæ functiones utilissima, Duobus Tomis Comprehensa. In Qvibus Singlari Pietate, Varia Ervditione Clariori Et Breviori Stylo Continentvr Et Explicantvr ...

Tomás <de Jesus>

Coloniæ Agrippinæ, 1684

Capvt XX. Quibus de causis Elias montem Carmeli præ alijs montibus elegerit.

urn:nbn:de:hbz:466:1-38601

CAPVT XX.

Quibus de causis ELIAS montem Carmeli præ alijs montibus elegerit.

Ratio à loco spiritalis.

AD continuam autem residentiam in Carmelo semper faciendam, ELIAS montem hunc devotorem suis discipulis reddidit, non solum exemplo sui, qui ex tunc quamdiu in hoc mundo mansit, scilicet per xv. annos, montem istum incoluit; sed quia præ cæteris eremis in quibus habitavit, montem hunc quibusdam magis miraculis specialiter insignivit, per quæ DEUM Israel esse verum DEUM manifestè idololatriæ monstravit. Cum enim ante ELIÆ ortum fuisset de eo in Jerusalem patris suo dictum: *Puer hic iudicabit Israel in gladio & igne*; non est dubium, varicinium illud fuisse per ELIAM in monte Carmeli adimplerum. Testante namque sacri libri Regnorum historiâ, dum populus Israel simul cum Achab rege eorum, fuisset per prophetas Baal seductus, & DEO vero derelicto, ad colendum Baal deditus; tunc ELIAS zelum DEI in præcordijs gerens, & de populi transgressione dolens, congregato universo populo cum rege, in hoc monte Carmeli, mirum iudicium eis proposuit: videlicet quòd Baal à populo Deus reputaretur, si suos prophetas ei in hoc monte sacrificaturos ita exaudiret, ut, ad votandum eorum sacrificium, de celo ignem mitteret; alioquin quod Baal à populo prorsus respiceretur, & DEUS Israel verus DEUS à populo firmè credere, si Baal non valente per ignem suos prophetas exaudire, DEUS Israel ignem de celo mitteret ad vorandum sacrificium, quod ELIAS in hoc monte sibi offerret. Cumque proposito ELIÆ populo placuisse; sed Baal super sacrificio, per suos prophetas sibi oblato, ignem de celo mittere non posset; tunc ELIAS in hoc monte Carmeli altare DEO edificavit: ubi sacrificium offerens, cunctis videntibus, ignem de celo descendentem, ad vorandum suum holocaustum, à DEO Israel impetravit: sicque populum Israel, per prophetas, Baal, prius in errore detentum, ad unius veri DEI cultum in monte Carmeli ELIAS tunc reduxit: prophetas verò Baal, qui populum seduxerant, ne iterum ipsum deciperent, omnes in torrente Cison gladio interfecit.

* Alias xvij.

Hebraica traditio.

3. Reg. 18.

Elia sacrificium, quomodo & id vocat Liturgia Æthiopica in Carone, & Ordo Carmel in Secreto Missæ, festo die S. Eliæ, Holocaustum.

Amplius verò cum Rex Achab & populus Israel, per prophetas Baal decepti, tribus annis & sex mensibus, incessanter invocassent Baal pro pluvia, tamen Baal in diebus illis pluviam eis dare non poterat, nec solvere verbum ELIÆ, quod prædixerat: *Non erit annus his ros, neque pluvia, nisi iuxta oris mei verba*: idè ostensâ tanto tempore ipsius Baal impotentia, tandem claruit eis DEI Israel magna potentia. Quoniam ELIAS tunc fusâ, in hoc monte Carmeli, ad DEUM Israel oratione, mox ab ipso abundantem pluviam illi populo obtinuit.

3. Reg. 17.

4. Reg. 1.

Præterea cum ELIAS Ochoziæ regi Israel ægrotanti suos legatos remisisset, nuncios ei quod idè meritò moretetur, quia spreto DEO Israel, moliebatur super sua infirmitate consulere Beelzebub Deum Accaron; Rex de hac destinatione nimium commotus, in ELIÆ necem spirans, ad eum in monte Carmeli principem quendam quinquagenarium misit cum quinquaginta viris, ut si spontè venire ad regem renueret, eum invitum ducerent. Princeps ergo ille, criminis per

particeps, cum suis quinquaginta in ELIAM bachans, eum sedentem in vertice Carmeli, hominem Dei, irrisoriè appellavit: cui & super bè præcepit, ut de monte descendens, ad regem veniret. ELIAS autem intelligens in sua persona DEUM verum per illos satellites inhonorari, ignem de celo super montem Carmeli descendere fecit, qui principem illum cum suis quinquaginta devoravit. Cumque rex magis irâ accensus alium principem cum quinquaginta viris rursus misisset; ELIAS ut prius ignem de celo descendere fecit, qui cum cum suis quinquaginta in monte Carmeli combussit.

His itaque evidentissimis ignis & gladij iudicij monstravit ELIAS hominibus incredulis, quòd ille esset verus DEUS, quem ipse in monte Carmeli colebat, & non Baal, quem perfidus rex Achab, cum filij Israel, adorabat; neque Beelzebub, ad quem, DEO vero spreto, factilegus rex Ochozias mittebat.

CAPVT XXI.

Eremitarum montis Carmeli in veteri ac novo Testamento pietas & perfectio.

Quoniam ergo ELIAS præ cæteris eremis in quibus habitavit, montem Carmeli, tanquam commodiorem ad plantandam in eo propheticam Religionem vitæ monasticæ, & melius docendam, & exercendam, ut dictum est, elegit; quem Carmeli etiam montem præfatis miraculis clarissimè decoravit, quibus DEUM Israel esse verum DEUM ob palam populo ostendit; & Baal tanquam falsum Deum reprobavit; idèd Eliseus & cæteri ELIÆ discipuli religiosi viri, filij prophetarum, nec non eorum, tam veteris, quam novæ Legis, successores, Caput montem Carmeli in veneratione speciali semper habentes, ipsum alijs eremis, eorum Religionis ratione commodis, præulerunt. Et propterea in eremo montis Carmeli præcipuè, ad exemplum & imitandum illius sancti viri & solitarij ELIÆ Prophetæ, prædicti Religiosi secundum formam per DEUM ELIÆ traditam, in iustitia & communionem operis, Domino DEO Israel devota mente jugiter servierunt: ubi religiosam vitam solitariam signillarim in modicis tabernaculis, & speluncis, ac cavernis, atque cellis, continuè & incessanter exercebant iuxta fontem ELIÆ, ob ejus sanctitatem, & loci devotionem, ac majorem servandam vitæ eremiticæ opportunitatem: ibique passionibus ad animæ viriliter resistentes, peremerunt nequissimi cordis munditiam.

Qui ad ministeria se divina disponentes, omnibus contentionibus & certaminibus privati, cum silentio, in unanimitate & communionem amorum, quotidie ad e Semnon horis statuti ministeria, conveniunt, celebrantes in pace, cum timore & reverentia Creatoris, quæ ad cultum pertinent Divinitatis, & ad iustitiam regni celestis. Quemadmodum Propheta in persona Domini varicinatus fuit, dicens: *Habitabit in solitudine iudicium, & iustitia in supra Carmelo sedebit: Et erit opus iustitiæ pax, & cultus iustitiæ silentium, & securitas usque in sempiternum: & a Isai. 32. sedebit populus meus in pulchritudine pacis, & in tabernaculis fiducia, & in requie opulenta*. Ubi vide triam quam pulchrè describit Propheta per Ordinem Carmeli.

Iterum præferuntur Carmelus cæteri Palæstinae. Carmeli te dicit à loco habitacionis. Alij monachorum ex tra Carmelum iterum dicit Carmelita. Carmelus habitatus iam tempore Ochozias. Carmelus non contentionibus & certaminibus privati, tendere amorem, quotidie ad e Semnon horis statuti ministeria, conveniunt, celebrantes in pace, cum timore & reverentia Creatoris, quæ ad cultum pertinent Divinitatis, & ad iustitiam regni celestis. Quemadmodum Propheta in persona Domini varicinatus fuit, dicens: Habitabit in solitudine iudicium, & iustitia in supra Carmelo sedebit: Et erit opus iustitiæ pax, & cultus iustitiæ silentium, & securitas usque in sempiternum: & a Isai. 32. sedebit populus meus in pulchritudine pacis, & in tabernaculis fiducia, & in requie opulenta. Ubi vide triam quam pulchrè describit Propheta per Ordinem Carmeli.